

Vojtěch Pazderka

Sto let zahradnického školství v Lednici na Moravě – II. část

Zahradnická fakulta Mendlovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně se sídlem v Lednici

Hned po osvobození v roce 1945 zvolil profesorský sbor Vysoké školy zemědělské v Brně komisi na úpravu studia. Bylo vyžádáno několik návrhů od absolventů školy, kteří studovali v zahraničí, zvláště k oboru ovocnářskému, vinařskému a zahradnickému. Předsedou komise pro zřízení zahradnické fakulty v Brně byl zvolen prof. R. Dostál. Na plenární schůzi profesorského sboru konané ve dnech 13. až 15. března 1946 bylo přijato usnesení, které žádalo urychlené vybudování zahradnické fakulty při Vysoké škole zemědělské v Brně. Elaborát byl jednomyslně vzat na vědomí a bylo rozhodnuto jej urychleně odeslat na Ministerstvo školství a osvěty k dalšímu řízení.

Na opětovné plenární schůzi profesorského sboru Vysoké školy zemědělské 29. března 1946 sdělil rektor školy Dr. Háša, že návrh na zřízení III. fakulty, tj. zahradnické, byl u odborných referentů Ministerstva školství a osvěty přijat sice s porozuměním, bylo však upozorněno na velké těžkosti vyplývající zejména z té skutečnosti, že návrh byl předložen pozdě, kdy byl již podán návrh na zřízení příbuzné fakulty při pražské Vysoké škole zemědělské v Děčíně-Libverdě. Pražský návrh byl již vládou zásadně přijat a v této době již projednáván v kulturním výboru Prozatímního národního shromáždění. Dr. Háša požádal prezidium Ministerstva školství a osvěty, aby projednávání pražského návrhu, který se těšil podporu zvláště v politických kruzích u ministra školství a osvěty Prof. Z. Nejedlého (KSC) a u ministra zemědělství J. Ďuriše (KSČ), bylo zpomaleno do doby, než bude prozkoumán a zvážěn brněnský návrh na zřízení zahradnické fakulty v Brně, který měl velkou podporu v odborných kruzích a vyhovoval i potřebám slovenské strany.

Věc byla opravdu velmi složitá již proto, že vláda 5. března 1946 schválila návrh zákona č. 314 o úpravě studia ovocnicko-zahradnického inženýrství s tím, že na Vysoké škole zemědělské a lesnického inženýrství při Českém vysokém učení technickém v Praze toto studium bude zavedeno. Ve druhé kapitole návrhu zákona se uvádí, že pro tuto část studia se zřizuje pobočka vysoké školy se sídlem v Děčíně-Libverdě. Zákon měl být projednán na 45. zasedání Prozatímního národního shromáždění. Za tímto účelem se 9. dubna 1946 sešel za přítomnosti členů vlády – ministrů Dr. Z. Nejedlého, Dr. V. Šrobára, Dr. Ducháčka a státního tajemníka Dr. V. Clementise – kulturní výbor parlamentu, aby vypracoval stanovisko k dané věci. Na dubnové plenární zasedání se však zákon nedostal. Byl zde brněnský protinávrh, který vlastní zákon odsunul. Dne 26. dubna 1946 se vyjádřil Dr. Kavan – odborný přednost na Ministerstvu školství a osvěty, že zřízení naší III. fakulty považuje za svízelnou, skoro beznadějnou záležitost. Byly dány určité sliby a existovaly politické závazky. Bylo však slíbeno, že vysokoškolský odbor Ministerstva školství a osvěty své odborné stanovisko předloží.

Ze zápisu schůze profesorského sboru Vysoké školy zemědělské ze dne 28. a 29. května se dovídáme, že rektor školy Dr. Háša a děkan Dr. Prokš jednali s vedoucími představiteli na Ministerstvu školství a osvěty o brněnském návrhu na zřízení zahradnické fakulty s osmi odbornými semestry.

V měsíci květnu 1946 se konaly celostátní volby do Ústavodárného národního shromáždění. Do poslanecké sněmovny byl zvolen předseda Vinařského družstva VINOPA ve Velkých Pavlovicích František Štambach, který se o celou věc začal blíže zajímat.

O svatodušních svátcích v roce 1946 se konala v Lednici velká zahradnická slavnost spojená se sjezdem moravského zahradnictví. Na slavnostním zasedání přednesl předseda MNV prof. Rudolf Gajdoš rezoluci, která požadovala udržení a další budování zahradnického komplexu v Lednici s tím, aby zde vedle střední školy bylo zřízeno vysoké učení zahradnického směru, tj. v místě s nevhodnějšími přírodními a klimatickými podmínkami. V rezoluci bylo poukázáno nejen na tradici, ale i na praktický základ, který zde byl již vytvořen. Toto úsilí podpořil i ředitel Vyšší zahradnické školy Ing. Stanislav Musil s tím, že podmínky kraje jsou pro zahradnické obory příznivé, a uvítal spolupráci obou typů škol. Bylo to v době, kdy na vládní úrovni již bylo rozhodnuto o zřízení zahradnické fakulty v Českých zemích.

Počátkem prázdnin 1946 informoval Dr. Prokš na plenární schůzi učitelského sboru, že se zúčastnil zahradnických slavností v Lednici s prorektorem Dr. E. Bayerem, Dr. K. Kočnarem a Dr. J. Blahou s tím, že zde bylo místními činiteli poprvé veřejně prohlášeno, že žádají, aby zahradnická fakulta byla zřízena v Lednici. Současně byla komise na přípravu zahradnické fakulty rozšířena o Dr. Trnku, Dr. Prokše a jako náhradník byl

navržen Dr. Hošpes. Komise byla doplněna o Dr. Farského a Dr. Pelíška. Sbor přijal usnesení, že souhlasí s tím, aby vše, co bylo komisí rozhodnuto a usneseno ve věci zahradnické fakulty, platilo za usnesení sboru.

Na schůzi pedagogického sboru školy 31. srpna až 2. září podal zprávu o stavu věci rektor školy Dr. Háša. Na návrh Dr. Nováka bylo schváleno usnesení, aby děkan Dr. Prokš navštívil ve věci zřízení fakulty co nejdříve nového ministra školství a osvěty Dr. J. Stránského (ČSNS) a podrobně ho informoval o celé věci. Bylo doporučeno, aby se zaměřil, pokud to bude možné, jen na zřízení zahradnické fakulty.

Na listopadovém zasedání pedagogického sboru školy byla na programu opět otázka zahradnické fakulty. Ze zápisu vyčteme, že na zasedání rektorské rady v Praze se Dr. Háša dověděl, že bylo doporučeno další nové fakulty nezřizovat s výjimkou Slovenska. Také se dověděl, že v kulturním výboru nového parlamentu se jednalo o zřízení zahradnické fakulty v Brně a bylo rozhodnuto, aby věc byla vyřízena dohodou mezi rektorem Dr. Prokšem a prorektorem Karlovy univerzity Dr. Bělohrádkem. Na návrh Dr. Farského bylo usneseno, aby Dr. Bělohrádek byl pozván do Lednice, aby mohl zjistit a porovnat vhodnost místa s původním návrhem na zřízení zahradnické fakulty v Děčíně-Libverdě.

Na téže schůzi podal zprávu komise pro zřízení zahradnické fakulty Dr. Kočnár. Rovněž bylo přikročeno k volbě komisí na obsazení stolic: zelinářské, ovocnářské, vinařské, konzervářského průmyslu, sadovnictví a květinářství a zahradní architektury. Za účelem obsazení poslední jmenované stolic bylo komisí doporučeno, aby vstoupila ve styk se školami uměleckého směru.

16. prosince 1946 se opětovně konala plenární schůze profesorského sboru na přání ministra školství a osvěty Dr. J. Stránského a děkana Vysoké školy zemědělského a lesního inženýrství v Praze Dr. Knora za účelem jednání o zřízení zahradnické fakulty na Vysoké škole zemědělské v Brně se zástupci pražské vysoké školy. Podnětem ke svolání této schůze byl dopis Dr. K. Kamenického, docenta ovocnictví na pražské vysoké škole. Dr. Kamenický vylíčil v dopise obsah jednání s ministrem školství a osvěty i průběh jednání v parlamentu. Podle slov ministra prý nelze počítat s úplnou samostatnou fakultou, ať už by to bylo v Děčíně, nebo v Lednici. Dr. Kočnár podotkl, že podnět ke zřízení zahradnické fakulty na Moravě vyšel z řad praktiků a vycházel v první řadě z výhodných podmínek stanovištních, nehledě k tomu, že Lednice leží ve středu republiky a má pohromadě všechny potřebné budovy. Dr. Kamenický kvitoval, že škola má zájem o urychlené zahájení přednášek ze zahradnických věd a sdělil, že ministr je ochoten umožnit zahájení studijního směru vinařsko-zahradnického, jestliže nebude zřízena samostatná fakulta. Ministr si přeje dohodu v souladu s pražskou Vysokou školou zemědělského a lesního inženýrství. Rovněž doporučil, aby profesorský sbor dal souhlas ke zřízení studijního směru, který může být zřízen ihned, aniž by bylo potřeba zákona, což by znamenalo značné průtahy.

Po rozpravě o návrhu zahradnické komise bylo přijato toto usnesení: Pro rozvoj zahradnických věd a praktického školství na hospodářské povznesení veškerého zahradnictví v Československé republice považuje zahradnická komise za jedinou záruku pro budoucnost věcně i osobně dokonale vybudovanou zahradnickou fakultu. Následující den, 17. prosince 1946, bylo usnesení jednomyslně schváleno. Profesorský sbor pověřil zahradnickou komisí, aby se přičinila o to, aby soubor otázek kolem Lednice byl uspořádán a objekty byly vybrány a vyhrazeny pro účely Vysoké školy zemědělské v Brně.

Této památné schůze se zúčastnili kromě členů profesorského sboru také představitelé zahradnické praxe: ředitel Družstva zahradníků v Brně – DRUZA – Otakar Hladík, ředitel Zahradnické školy v Brně-Bohunicích Teodor Steinblink, dále pracovníci Zemských výzkumných ústavů v Brně Dr. Josef Blaha, Dr. Jindřich Schmidt, zástupci Spolku zemědělského inženýrství Dušan Lupták a Vítězslav Orel, za absolventy vyšší zahradnické školy František Valenta a v neposlední řadě předseda vinařského družstva VINOVA ve Velkých Pavlovicích a poslanec Ústavodárného národního shromáždění František Štambachr. Toto družstvo potvrdilo zájem o zřízení zahradnické fakulty v Lednici částkou 50000 Kčs pro docenta vinařství. Tato částka byla písemně potvrzena již v protokolu z 15. března 1946.

František Štambachr byl těsně po volbách v roce 1946 zvolen předsedou Ústředního svazu vinařů ČSR a začal se o celou věc aktivně zajímat. Ve svých pamětech vzpomíná: „Počátkem roku 1947 jsme jako poslanci dostali předlohu vládního zákona, kde se navrhovalo zřízení zahradnické fakulty se sídlem v Děčíně-Libverdě. Po přečtení této předlohy jsem nemohl pochopit, proč fakulta pro zahradnické rostliny by měla být někde v severních Čechách. V poslaneckých kruzích byl návrh posuzován s nedůvěrou, proto jsem vypracoval vlastní návrh na zřízení zahradnické fakulty v Lednici jako součást Vysoké školy zemědělské v Brně. Předlohu jsem řádně zdůvodnil a jménem klubu poslanců jsem tuto předlohu podal s patřičnými podpisy poslanců z jiných politických stran. Ve výborech jsem jako zpravodaj k této předloze zákona podal vysvětlení. Zákon byl projednáván ve výboru zemědělském, rozpočtovém a školském. Již ve výborech poslanci za sociální demokracii, za stranu národních socialistů, za Slovenskou demokratickou stranu a stranu lidovou hlasovali za přijetí tohoto zákona. Proti hlasovali jen poslanci komunistické strany.“

Po projednání zákona ve výborech se měl zákon projednávat v plénu poslanecké sněmovny. Z hlediska odborného byl zákon posuzován objektivně. Místo zahradnické fakulty na Moravě bylo shledáno jako vyhovující s působností pro celé území republiky. Poslanecký klub komunistické strany byl přijetím mého návrhu popuzen, protože předloha zákona o zřízení fakulty se sídlem v Děčíně-Libverdě byla jako nevyhovující zamítnuta. Komunistická strana a zvláště ministr zemědělství dělali vše pro to, aby přijetí poslaneckého zákona na plénu znemožnili. Přijetí zákona mělo být oddáleno. Předsednictvo sněmovny zařídilo proto zájezd rektorů a poslanců do Lednice, aby na místě samém zjistili, zda pro zřízení fakulty jsou zde podmínky.“

Zájezd se uskutečnil 21. ledna 1947, v čele delegace byl sám předseda parlamentu J. David (ČSNS), dále byli přítomni předseda Zemského národního výboru Plíšek, profesori Vysoké školy zemědělské v Brně Dr. Kočnar a Dr. Trnka a řada pozvaných hostů. Předseda ÚNS J. David požádal poslance Františka Štambachra, aby se zájezdu zúčastnil a současně jako předkladatel poslaneckého návrhu vlastním jednáním předsedal. Celý den se prohlížela místa, která by připadala v úvahu pro zahradnickou fakultu. Po ukončení prohlídky objektů vyzval předseda poslanecké sněmovny, aby se přítomní k návrhu vyjádřili. Ani jeden řečník se nepostavil za vládní návrh. Předseda J. David uzavřel poradu s tím, že je rád, že se jednání zúčastnil a mohl se sám přesvědčit o důležitosti a významu zahradnické fakulty pro tento kraj. Uznal všechny věcné důvody, které pro Lednici i pro celý kraj hovořily. Závěrem pronesl větu, že se jistě brzy dočká uskutečnění svých snů a slíbil, že se za myšlenku poslance Štambachra plnou vahou postaví. Poslanecký návrh zákona byl sněmovně doporučen k přijetí.

Ve svých pamětech vzpomíná dále poslanec Štambachr: „V parlamentě nastal politický zápas o můj návrh. Ministr Ďuriš za mnou dvakrát poslal prezidiálního šéfa Dr. Soukupa, abych vzal návrh zpět. Přišel osobně za mnou i Dr. Kamenický, který působil jako vedoucí odboru na ministerstvu zemědělství a také jako docent ovocnářství na Vysoké škole zemědělského a lesnického inženýrství v Praze, který žádal totéž. Dr. Soukup při své druhé návštěvě při loučení řekl: „Chápu Vás, pane poslanče, máte pravdu, ale zapomněl jste, že jste v parlamentu rozbil socialistický blok. Všechny strany budou hlasovat pro Váš návrh proti komunistické straně, a tím na to šeredně doplatíte. Na má slova si vzpomenete, ale až bude pozdě.“

Spád politických událostí celou věc zastínil. Zákon o zahradnické fakultě k projednání v plénu poslanecké sněmovny nebyl nikdy předložen. Místo zákona byl 28. dubna 1947 vydán výnos ministerstva školství a osvěty, který povoluje zřídit na hospodářském oboru Vysoké školy zemědělské v Brně nový studijní směr, vinařsko-zahradnický, s účinností od 1. 7. 1947. Dne 28. května 1947 byl proveden zápis prvních posluchačů, zájemců o tento studijní směr. Místo fakulty zde byl schválen úřední cestou studijní směr. Trvalo dalších čtyřicet let, než byl přijat zákon o zřízení třetí fakulty Mendlovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně, zahradnické fakulty se sídlem v Lednici na Moravě.

Politické a hospodářské změny ve společnosti po roce 1948 si vynutily i změny v organizaci vysokoškolského studia zemědělského a lesnického inženýrství. Na Vysoké škole zemědělské v Brně byla zavedena směrová specializace. Na zemědělské fakultě byl zřízen směr agronomický, technologický, zahradnicko-vinařský a zootechnický. K opětovné reorganizaci došlo v roce 1952, kdy zemědělská fakulta byla rozdělena na fakultu agronomickou a zootechnickou, čímž došlo i k vytvoření nových směrů, např. krmivářství a rybníkářství. Směr zahradnicko-vinařský byl přejmenován na směr zahradnicko-ovocnářský. Prostory školy začaly být těsné. Bylo rozhodnuto zahradnický směr přemístit mimo hlavní budovu školy. Typ padl na Lednici, díky světoznámému parku, ale i skutečnosti, že v Lednici bydlel tehdejší rektor Vysoké školy zemědělské v Brně Prof. Ing. Dr. Jaromír Scholz, který byl v té době také vedoucím Mendleova, vědeckého zahradnického pracoviště. Kromě toho zde již vysoká škola obhospodařovala nevelký školní cvičný zemědělský závod.

Vysokoškolská výuka v Lednici začala zimním semestrem v roce 1952. Vedoucím katedry a současně vedoucím ústavu okrasného zahradnictví a květinářství byl jmenován Prof. Jaroslav Scholz, jeho odborným asistentem Ing. Bohdan Wágner. Vedoucím ovocnářského ústavu byl Ing. Miloslav Vávra, odborným asistentem Ing. František Hladík. Na zelinářském ústavu byl vedoucím jmenován Dr. Jaroslav Podešva a jeho asistentem Ing. Jaroslav Štambera. Vinařský ústav vedl Ing. Jaroslav Švásta a externím docentem zde byl Dr. Josef Blaha. Pro vlastní výuku chyběl prostor učebny, cvičebny, laboratoře. Proto v roce 1953 byla pro výuku získána nová budova Vyšší zahradnické školy, která byla přemístěna do Děčína-Libverdy.

Až do roku 1963 byla v Lednici jen jedna zahradnická katedra. V jejím vedení se vystřídali Ing. Miloslav Vávra, CSc. (1959–1961) a Ing. Jaroslav Štambera, CSc. (1961–1963). V roce 1963 opětovně došlo k reorganizaci studia. Byly vytvořeny dvě samostatné katedry, a to katedra zahradnické výroby v čele s Ing. Jaroslavem Štamberou, CSc., a katedra okrasného zahradnictví a zahradní architektury pod vedením Ing. Bohdانا Wágnera, CSc. K dalšímu členění a stabilizaci studia došlo v roce 1965. V této době byl zahradnický směr oficiálně uznán jako samostatný zahradnický obor a jeho studium potvrzeno na Vysoké škole zemědělské v Brně jako součást agronomické fakulty. Specializovaná výuka byla od třetího ročníku. Ke studiu byli přijímáni zájemci z agronomických fakult vysokých škol z Prahy, z Nitra a z Brna. Do jednoho ročníku bylo přijímáno kolem 20 posluchačů.

V roce 1965 získal zahradnický obor vlastní vědecko-výzkumnou základnu. Do této doby se vědecko-výzkumná činnost odbyvala okrajově na účelovém školním statku. Některé výzkumné úkoly se řešily ve spolupráci s výzkumnými ústavu. V roce 1965 přešlo vědecko-technické pracoviště Mendeleum pod správu školy a jeho vedením byl pověřen Ing. Oldřich Mrázek. V této době došlo také ke konsolidaci výroby na školním statku, který značně rozšířil výměru speciálních zahradních plodin.

Pro účely výuky trvale sloužil lednický park, jeho dendrologické sbírky se postupně začaly doplňovat, rozšířila se výroba okrasného materiálu. Postupně bylo potřeba výukový areál dobudovat o koleje a menzu, což se podařilo.

V propagační publikaci vydané k dvacátému výročí vysokoškolského studia zahradnického v ČSSR je uvedeno: „... Kolektiv pracovníků zahradnického oboru si dále vytkl za cíl dosáhnout v Lednici na všech úsecích práce takové úrovně, aby se všechny objekty staly zahradnickým výstavištěm. Konečný výhled je ten, aby zahradnický obor vyrostl při Vysoké škole zemědělské v Brně v samostatnou zahradnickou fakultu, která by se stala důstojným stánkem pedagogiky na nejvyšší úrovni a zároveň specializovaným stánkem zahradnické vědy...“ Ani této generaci se sen o zahradnické fakultě v Lednici nenaplnil.

Přestože v druhé polovině 60. let došlo k částečnému uvolnění situace ve společnosti, mýjely se snahy o přebudování zahradnického oboru v samostatnou zahradnickou fakultu s účinkem. Zvláště vedení zahradnického oboru v čele s Prof. Ing. Jaroslavem Štamberou, CSc., vyvinulo nemalé úsilí k dosažení tohoto cíle.

Politické poměry v 70. letech se výrazně odrazily i ve vedení zahradnického oboru. Toto přechodné období, které vycházelo ze situace ve společnosti a ve státě, vytvořilo i určitý předěl v životě zahradnického oboru v Lednici. V roce 1969 odchází z funkce Prof. Ing. Jaroslav Štambera, CSc., a po krátkém působení ve vedení oboru v období 1969–1970 i Prof. Ing. Bohdan Wágner, CSc, docent okrasného zahradnictví a sadovnícké dendrologie. Do funkce proděkana je jmenován Doc. Ing. Oldřich Palička, CSc, docent zahradnické mechanizace (1970–1976). Po jeho smrti je jmenován proděkanem Ing. Jindřich Křikava, CSc, docent zelinářství (1976–1980). V návaznosti pak přichází do funkce proděkana Prof. Ing. František Pospíšil, CSc., profesor rostlinné výroby tropů a subtropů (1980–1985), který na školu do Lednice přešel z Vysoké školy zemědělské z Prahy.

Postupně se situace ve společnosti uklidňuje, a stejně tak i na Vysoké škole zemědělské v Brně. Do čela školy byl zvolen nový rektor Prof. Ing. Zdeněk Štefl, DrSc. (1976–1985), který v závěru svého funkčního období opětovně nastínil staronovou myšlenku zřízení samostatné zahradnické fakulty při Vysoké škole zemědělské v Brně se sídlem v Lednici na Moravě. Inspiračním zdrojem zde byl opět kolektiv pracovníků zahradnického oboru, vedený proděkanem Prof. Ing. Vlastimilem Ficem, DrSc., který se této funkci ujal počátkem roku 1985.

Dříve nemožné se stalo skutečností. Po řadě konzultací v kolegiu rektorů vysokých škol a ve vedení ministerstva školství došlo k vydání nařízení vlády ČSSR č. 69 ze dne 22. srpna 1985, ve smyslu § 5 odstavce 2 zákona o vysokých školách č. 39/1980 Sb. – tedy k rozhodnutí o zřízení čtvrté fakulty na Vysoké škole zemědělské v Brně, a to fakulty zahradnické se sídlem v Lednici na Moravě. Tento dokument nabyl účinnosti 1. září 1985. Prvním děkanem byl jmenován Prof. Ing. Vlastimil Fic, DrSc. Do funkce proděkanů byli uvedeni Doc. Ing. Jan Lužný, CSc., Doc. RNDr. Jan Vožda, DrSc. a Prof. Dr. Ing. Jiří Šebánek, CSc., od roku 1987 Prof. Ing. Jiří Surý, DrSc. a Doc. Ing. Vladimír Šeberle, CSc.

Myšlenka, která zaměstnávala širokou odbornou veřejnost po více jak čtyřicet let, se stala skutečností. Postupně byla fakulta doplněna o nové pedagogy, byly upraveny studijní programy, nově byly konstituovány katedry a bylo učiněno vše potřebné, co si fakulta vyžadovala. Toto počáteční období ke škodě věci však trpělo všemocnými a vsudypřítomnými politickými orgány a organizacemi.

K zásadním změnám došlo po listopadu 1989, kdy se uvolnil tvůrčí schopnosti a možnosti zkušených a erudovaných odborníků z praxe i pedagogů školy. Opět se na fakultě konstituují nové učební obory, ústavy a upravují se učební programy. Tato aktivita trvá dodnes.

V roce 1990 končí funkční období Prof. Ing. Vlastimila Ficovi, DrSc. Ve funkci děkana je vystřídán Prof. Ing. Františkem Kobzou, CSc. (1990–1992). Po něm byl do funkce děkana zvolen Doc. Ing. Milan Rajnoch, CSc. (1992–1995), dále Prof. Ing. Jan Goliáš, DrSc. (1995–1998).

V roce 1994 dochází nástupem nového rektora Prof. Ing. MVDr. Pavla Jelínka, DrSc., k nové organizační skladbě školy v souvislosti s nově přijatým vysokoškolským zákonem. Došlo také ke změně názvu školy, která od roku 1995 nese označení Mendlova zemědělská a lesnická univerzita v Brně. Člení se na fakultu agronomickou, lesnickou a dřevařskou, provozně ekonomickou a zahradnickou.

Zahradnická fakulta se dnes člení na ústavy: ovocnictví a vinnohradnictví (Prof. Ing. Zdeněk Vachůn, DrSc.), zahradní mechanizace (Doc. Ing. Josef Žufánka, CSc.), zelinářství a květinářství (Doc. Ing. Kristina Petříková, CSc.), dále ústav posklizňové technologie (Prof. Ing. Jan Goliáš, DrSc.), zahradní a krajinářské architektury (Doc. Ing. Ivar Otruba) a ústav biotechniky zelené (Doc. Ing. Milan Rajnoch, CSc., který v současné době opětovně vykonává funkci děkana fakulty).

Studium na zahradnické fakultě je organizačně členěno do tří oborů: obor zahradnictví, obor posklizňové technologie a obor zahradní a krajinářské architektury. Posláním studia je výchova absolventů s univerzitním typem vzdělání. Absolventi se uplatňují jako inženýři specialisté v zahradnických závodech, v zemědělských závodech se zahradnickou výrobou, ve zpracovatelských závodech, v obchodech a distribuci, ve školství, výzkumu a státní správě.

Studenti profesního oboru zahradní a krajinářské architektury jsou připravováni řešit problematiku tvorby a ochrany přírody se zaměřením na dotváření urbanistických prvků a na vytváření nové struktury krajiny v organizaci hospodářského využití.

Prof. Ing. Vlastimil Fic – první děkan zahradnické fakulty Vysoké školy zemědělské v Brně se sídlem v Lednici (1985–1990)

Vlastimil Fic se narodil 11. 9. 1925 ve známé jihomoravské vinařské obci Velké Bílovice. Na školu do Lednice přišel v roce 1960 jako externí pracovník, v roce 1976 se habilitoval na docenta mechanizace zahradnické výroby a 1. 6. 1984 byl jmenován řádným profesorem. Svým původním povoláním byl vědeckovýzkumný pracovník Komplexního vědeckého ústavu vinohradnicko-vinařského v Bratislavě, pověřený správou a řízením výzkumné stanice vinařské v Mutěnicích. Byl jedním z prvních absolventů Vysoké školy zemědělské v Brně, studijního směru zahradnicko-vinařského. Záhy se stal uznávaným koordinátorem komplexního výzkumného úkolu mechanizace a ekonomiky výroby hroznů. V roce 1985 byl jmenován proděkanem zahradnického oboru v Lednici na dobu pěti let. Funkce proděkana mu umožňovala plně se angažovat ve vedení akademického senátu školy, zvláště ve vedení agronomické fakulty. Ve funkci proděkana setrval jen krátce, než byl jmenován děkanem zahradnické fakulty VŠZ v Brně se sídlem v Lednici. Ve své funkci navázal na své předchůdce – řídil dostavbu hlavní školní budovy, laboratoří a studentských kolejí. V roce 1989 přesvědčil veřejnost a získal pro potřebu školy budovu bývalého sekretariátu v Břeclavi, v níž je dnes umístěn ústav krajinářské a zahradní architektury a ústav zahradnické techniky.

Prof. Ing. Vlastimilu Ficovi, DrSc., patří právem uznání ve věci zřízení zahradnické fakulty v Lednici na Moravě.

Literatura:

- Vávra, M.: Vznik oboru zahradnického – Padesát let Vysoké školy zemědělské v Brně. Sborník 1968.
- Vávra, M., Štambera, J.: 20 let vysokoškolského studia zahradnického v ČSSR. Lednice na Moravě 1970.
- Blaha, J.: Zahradnické slavnosti a sjezd moravského zahradnictva. Vinařský obzor 1946.
- Blaha, J.: Nový předseda Ústředního svazu vinařů československých. Vinařský obzor 1946.
- Fic, V.: osobní korespondence 1999.
- Štambacher, Fr.: osobní korespondence – rodinný archiv.
- Štambacher, Fr.: Z mého života – rodinný archiv.
- Poslanec Štambacher řídil schůzi pro založení fakulty zahradnicko-vinařské v Lednici. Lidová obroda, deník ČSL, Brno 1947.
- Vládní návrh zákona 314. Tisky prozatímního národního shromáždění, sv. III, Praha 1946.
- 100 let zahradnického školství v Lednici (1895–1995) – historie a současnost. Příležitostná publikace, Lednice 1995.
- K 75. jubileu Vysoké školy zemědělské v Brně (1919–1994). Ročenka 1994. Brno 1994.
- Akademická obec Mendlovy zemědělské a lesnické univerzity v Brně. Ročenka 1999. Brno 1999.